

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

z udziałem zainteresowanego Urzędu (...)

na skutek zażalenia odwołującej D. S. z dnia 19 lipca 2017 r. na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydziału Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 lipca 2017 r., sygn. akt VI U 443/15 w przedmiocie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia skargi kasacyjnej

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z odwołania D. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zasiłek chorobowy oddalił wniosek o ustanowienie dla odwołującej pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia skargi kasacyjnej. Sąd I instancji podniósł, że na mocy art. 398⁽²⁾ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna niedopuszczalna jest w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10000,00 złotych. Sąd Rejonowy zważył, że wartość przedmiotu zaskarżenia na etapie postępowania apelacyjnego wynosiła 1760,96 złotych. W konsekwencji zdaniem Sądu I instancji wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu należało uznać za niezasadny, skoro od wyroku Sądu Okręgowego nie przysługuje środek zaskarżenia (k. 175-176 a. s.).

D. S. w dniu 19 lipca 2017 r. wniosła zażalenie zaskarżając ww. postanowienie w całości. Odwołująca wskazała, że podana kwota 1760,96 złotych obejmuje zasiłek chorobowy za jeden miesiąc, podczas gdy skarżona przez nią decyzja wstrzymała świadczenie na okres 9 miesięcy. Zdaniem ubezpieczonej kwota sporu powinna zostać określona na 10565,76 złotych (k. 178 a. s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującej podlegało oddaleniu, ponieważ było ono niezasadne.

Zgodnie z art. 117 § 1 i § 2 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych

w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Na podstawie art. 398² § 1 k.p.c., § 1. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Sąd Okręgowy zważył, że w niniejszej sprawie bezspornym pozostawało, iż odwołująca zaskarżyła przedmiotową decyzję organu rentowego w celu uzyskania zasiłku chorobowego. Wobec powyższego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa odwołująca miałaby prawo do ustanowienia pełnomocnika z urzędu celem sporządzenia skargi kasacyjnej, gdyby wartość przedmiotu zaskarżenia wyniosłaby powyżej 10000,00 złotych. „Art. 398² § 1 k.p.c. oznacza, że każda sprawa wymieniona w tym przepisie, również sprawa o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, jest sprawą o prawo majątkowe, gdyż żądanie ubezpieczonego w tym przypadku zmierza do realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na jego stosunki majątkowe. O tym, że w sprawach o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, decyduje więc nie to, że nie są one sprawami o prawa majątkowe, lecz wyłącznie wola ustawodawcy, który potraktował je odrębnie. Również sprawa o prawo do zasiłku chorobowego jest sprawą o prawo majątkowe, przy czym w tym przypadku o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie może być niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego nie została bowiem wymieniona jako ta, w której skarga kasacyjna przysługuje bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., sygn.. akt III UZ 12/13) Należy wskazać ponadto, że Sąd I instancji wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r. w punkcie 2 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 30 września 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby. Organ rentowy w apelacji wniósł o oddalenie odwołania w całości. Wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 16 maja 2017 r. zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalono odwołanie na skutek apelacji organu rentowego.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 26 stycznia 2017 r. prawidłowo podał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1760,96 złotych, co stanowiło równowartość zasiłku dochodzonego za sporny okres jednego miesiąca od dnia 30 września 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. W treści apelacji organ rentowy uściślając przedmiot zaskarżenia wskazał, że nie podziela stanowiska Sądu Rejonowego w przedmiocie przyznania odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za ww. okres. Jednocześnie odwołująca pozostaje w błędzie interpretacyjnym, gdyż podniosła, że kwota sporu powinna być obliczona za okres 9 miesięcy, co dałoby w przeliczeniu wysokość 10565,76 złotych. W ocenie Sądu II instancji zgodnie z obowiązującymi przepisami kwota, od której możliwe jest wniesienie kasacji do Sądu Najwyższego uzależniona jest tylko i wyłącznie od wartości przedmiotu zaskarżenia, a nie od wartości przedmiotu sporu, który został wywołany w postępowaniu przed Sądem I instancji. „O dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach majątkowych nie decyduje wartość przedmiotu sporu, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego. Wartość przedmiotu zaskarżenia obejmuje wartość bądź całego przedmiotu sporu, bądź też jego części. Wynika stąd, że przedmiot zaskarżenia nie jest samodzielny i nie może nigdy być większy od przedmiotu sporu.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2008 r., sygn. akt I UZ

15/08) W niniejszej sprawie bezspornie wynika, iż organ rentowy zaskarżył przedmiotowy wyrok Sądu Rejonowego w zakresie przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego od dnia 30 września 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. Ponadto na marginesie rozważań prawnych należy wskazać, że w protokole rozprawy z dnia 16 maja 2017 r. tutejszy Sąd w sposób jednoznaczny stwierdził, iż od wyroku nie przysługuje skarga kasacyjna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Zarządzenie: (...)

(...)